

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ ΛΑΡΙΣΑΣ

A.B.M.: E2024/153

Αριθ. Πρότασης: 140/2026

ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΩΝ ΛΑΡΙΣΑΣ

ΠΡΟΤΑΣΗ

Εισάγουμε στο Συμβούλιό σας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 30 παρ. 2-4, 138 παρ. 1, 244 παρ. 5 και 307 ΚΠΔ την από 20-02-2026 αίτηση-προσφυγή των: α) Αντώνιου Ψαρπούλου του Ανέστη, β) Μαρίας Καρυστιανού του Παναγιώτη, γ) Φωτεινής Κοκάλα του Νικολάου και δ) Δημητρίου Μπέζα του Ιωάννη, κατοίκων Θεσσαλονίκης, διαδίκων, υποστηρίζοντων την κατηγορία στην υπόθεση διερεύνησης ποινικών ευθυνών εκ μέρους των ιατροδικαστών που διενήργησαν ιατροδικαστικές πράξεις επί σορών θυμάτων του σιδηροδρομικού δυστυχήματος που έλαβε χώρα στην περιοχή Ευαγγελισμού Τεμπών Λάρισας την 28-2-2023, με την οποία αιτούνται: α) να επιλυθεί από το Συμβούλιό σας η ανακύψασα μεταξύ αυτών και του Εισαγγελέα Πρωτοδικών Λάρισας διαφωνία σε σχέση με την από 16-02-2026 παραγγελία του τελευταίου, β) να προβεί το Συμβούλιο πλημμελειοδικών στην συμπλήρωση της άνω παραγγελίας του Εισαγγελέα, με όλες τις εξετάσεις που οι ίδιοι πρότειναν στα από 13, 14/11/2025 υπομνήματα τους, και γ) να διενεργηθούν οι εν λόγω εξετάσεις στην αλλοδαπή, και σε εργαστήρια προτεινόμενα από τους ίδιους ή έτερα, με δυνατότητα λήψης αντιδείγματος από τους τεχνικούς συμβούλους τους για διενέργεια επαληθευτικών εξετάσεων, κατ' εφαρμογή του άρθρου 458 ΚΠΔ. Δηλώνουν μάλιστα ρητά και εγγράφως ότι αρνούνται τη διενέργεια της εκταφής εάν δεν γίνουν δεκτοί οι όροι τους, και εκθέτουμε τα ακόλουθα:

Σύμφωνα με την παρ. 1 του άρ. 204 παρ. 1 ΚΠΔ, 1. Όταν διεξάγεται ανάκριση ή [αυτεπάγγελτη] προανάκριση ή προκαταρκτική εξέταση, εκείνος που διατάσσει πραγματογνωμοσύνη γνωστοποιεί συγχρόνως στον κατηγορούμενο ή τον ύποπτο ή σε αυτόν που υποστηρίζει την κατηγορία, σύμφωνα με το άρθρο 192 τον διορισμό των πραγματογνωμόνων, τον τόπο και το χρόνο διεξαγωγής της πραγματογνωμοσύνης, καθώς και το θέμα της. Όταν διεξάγεται πραγματογνωμοσύνη από τα κατ' άρθρο 184 εργαστήρια, γνωστοποιείται στα παραπάνω πρόσωπα σύμφωνα με το άρθρο 192 η ανάθεσή της. Μέσα στην οριζόμενη από εκείνον που έκανε το διορισμό εύλογη προθεσμία, αυτά μπορούν να διορίσουν με δικές τους δαπάνες τεχνικό σύμβουλο, που επιλέγεται μεταξύ όσων έχουν την

ικανότητα να διοριστούν σύμφωνα με τον νόμο πραγματογνώμονες στη συγκεκριμένη περίπτωση. Εκείνοι που έκαναν τον διορισμό οφείλουν να ειδοποιήσουν εγγράφως αυτόν που διέταξε την πραγματογνωμοσύνη για τον διορισμό του τεχνικού συμβούλου. Η διεξαγωγή της πραγματογνωμοσύνης δεν εμποδίζεται από τη μη εμπρόθεσμη άσκηση του παραπάνω δικαιώματος. Εξάλλου, στο άρ. 207 ΚΠΔ προσδιορίζονται τα δικαιώματα του τεχνικού συμβούλου, όπως το δικαίωμα αυτού να παρίσταται κατά τις εργασίες των πραγματογνωμόνων, να λαμβάνει υπόψη του όσα έγγραφα μπορούν να έχουν υπόψη τους οι πραγματογνώμονες, να ζητεί πληροφορίες στις περιπτώσεις που δικαιούνται και εκείνοι, να ζητήσει να λάβει με δαπάνες εκείνου που τον διόρισε αντίγραφα της έκθεσης πραγματογνωμοσύνης, και, τέλος, να ζητήσει με γραπτή αίτηση του από εκείνον που ενεργεί την ανάκριση ή από το δικαστήριο να του επιτρέψει να εξετάσει το πρόσωπο ή το πράγμα που ήταν αντικείμενο της πραγματογνωμοσύνης, στο δε άρ. 208 ΚΠΔ περιέχεται η υποχρέωση του τεχνικού συμβούλου να παραδίδει τις γραπτές παρατηρήσεις του για την πραγματογνωμοσύνη που έγινε. Από τις ανωτέρω διατάξεις σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 183-203 ΚΠΔ που περιέχουν τα σχετικά με την πραγματογνωμοσύνη θέματα, συνάγονται τα εξής ερμηνευτικά πορίσματα: Ο νομικός χαρακτήρας του τεχνικού συμβούλου δεν ταυτίζεται με εκείνο του πραγματογνώμονα, αλλά προσομοιάζει με το χαρακτήρα του συνηγόρου των διαδίκων. Ο τεχνικός σύμβουλος είναι κατ' ουσία τεχνικός συνήγορος των διαδίκων, ο οποίος βοηθεί το διάδικο με τις τεχνικές ή επιστημονικές του γνώσεις, όπως ο συνήγορος με τις νομικές του γνώσεις. Έχει σκοπό την υπεράσπιση του πελάτη του και όχι την ανεύρεση της αλήθειας, δεν λειτουργεί ως όργανο της δικαιοσύνης, όπως ο πραγματογνώμονας και δεσμεύεται έναντι του διαδίκου που τον διόρισε με το επαγγελματικό απόρρητο. Για το λόγο αυτό σχετικά με τους τεχνικούς συμβούλους ισχύουν τα εξής: δεν υποχρεούνται να παραδώσουν στη δικαστική αρχή τα έγγραφα ή οποιοδήποτε άλλο αντικείμενο που βρίσκεται στην κατοχή τους λόγω του επαγγέλματος τους, και οι γνωμοδοτήσεις ή οι παρατηρήσεις τους, εφόσον συνταχθούν και παραδοθούν γραπτές στον αρμόδιο εισαγγελέα ή στον ανακριτή (άρ. 208 ΚΠΔ), ισοδυναμούν με γνωμοδοτήσεις προσώπων που έχουν ειδικές γνώσεις επιστήμης ή τέχνης, οι οποίες προβλέπονται από το άρ. 390 ΚΠολΔ, και δεν αποτελούν ιδιαίτερο αποδεικτικό μέσο, αλλ' απλά έγγραφα, τα οποία αναγιγνώσκονται από το δικαστήριο προς συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων (ΟΛΑΠ 111/1981, ΑΠ 848/1981, ΟΛΑΠ 8/2005 ΕπισκΕμπΔ 2005/82, ΑΠ 779/2005). Με το θεσμό των τεχνικών συμβούλων καθιερώνεται το σύστημα της μερικής κατ' αντιμωλία ή κατ' αντιδικία διεξαγωγής της πραγματογνωμοσύνης ή το σύστημα της ελεγχόμενης πραγματογνωμοσύνης, αντί του συστήματος της αντιπραγματογνωμοσύνης, που καθιέρωνε το προϊσχύσαν δίκαιο, σύμφωνα με το οποίο οι διάδικοι μπορούσαν να

προσκομίσουν στο δικαστήριο αντιπραγματογνωμοσύνη και να την επικαλεσθούν με αμφίβολα όμως αποτελέσματα (Αιτιολ. Έκθ. Ζαχαρ., σ. 460, / Ζησιάδης, ΚΠΔ, Β, σ. 138). Ο διορισμός του τεχνικού συμβούλου γίνεται από τους διαδίκους, δηλ. τον κατηγορούμενο ή τον υποστηρίζοντα την κατηγορία. Εκείνος που διορίστηκε τεχνικός σύμβουλος έχει απλό δικαίωμα παρακολούθησης της διεξαγωγής της πραγματογνωμοσύνης και συντάξεως γραπτών παρατηρήσεων και όχι ενεργό συμμετοχή στη διεξαγωγή της (Μπουρόπουλος, ΕρμΚΠΔ, σ. 208). Συγκεκριμένα ο τεχνικός σύμβουλος έχει τα εξής δικαιώματα: 1) να παρίσταται κατά τις εργασίες των πραγματογνώμων, 2) να λαμβάνει υπόψη έγγραφα και πληροφορίες που έχουν υπόψη τους οι πραγματογνώμονες, 3) να λαμβάνει με δαπάνες εκείνου που τον διόρισε αντίγραφα της έκθεσης πραγματογνωμοσύνης και των εγγράφων που τη συνοδεύουν και 4) εφόσον το επιτρέψει ο ανακριτής ή το δικαστήριο, έχει δικαίωμα να εξετάσει το πρόσωπο ή το πράγμα που αποτέλεσε το αντικείμενο της πραγματογνωμοσύνης. Το κύριο έργο επομένως του τεχνικού συμβούλου, ως επιφορτισμένου με την τεχνική υπεράσπιση του διαδίκου, συνίσταται στο δικαίωμα να προβαίνει σε απλές υποδείξεις προς τους πραγματογνώμονες, για τις οποίες γίνεται ειδική μνεία στην έκθεση που θα συνταχθεί κατά το πρότυπο του αντίστοιχου δικαιώματος του συνηγόρου του κατηγορουμένου κατά τη λήψη της απολογίας στην προδικασία (Χρ. Μπάκας, ό.π.) (7/2008 ΓΝΜΔ ΕΙΣΑΠ). Περαιτέρω σύμφωνα με την §5 του άρθρου 244 ΚΠΔ "το αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο επιλύει όλες τις διαφορές ή αμφισβητήσεις που προκύπτουν κατά την προκαταρκτική εξέταση μεταξύ του υπόπτου και εκείνου που υποστηρίζει την κατηγορία η μεταξύ αυτών και του εισαγγελέα", ήτοι από το καταλληλότερο δικαστικό όργανο το οποίο επιλαμβάνεται άμεσα, δραστικά και κυρίως αποτελεσματικότερα κάθε άλλου (βλ. αιτιολογική έκθεση Ν.4637/19 με διόρθωση σφαλμάτων- παραγράφων στο άρθρο 244 Θεοχ. Δαλακούρα ο ν. Κ.Ποιν.Δ. εισαγωγικές παρατηρήσεις, ερμηνευτικά σχόλια σελίδα 190). Στη δε διάταξη του άρθρου 307 περ. γ' Ν.Κ.Π.Δ. (Ν. 4620/2019) σύμφωνα με την οποία: «Κατά τη διάρκεια της ανάκρισης το συμβούλιο πλημμελειοδικών με πρόταση του εισαγγελέα ή ενός διαδίκου ... αποφασίζει ... γ) για όλες τις διαφορές που προκύπτουν στην προδικασία μεταξύ των διαδίκων ή μεταξύ αυτών και του εισαγγελέα προβλέπεται ρητά ότι το αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο επιλύει τις διαφορές που προκύπτουν κατά την προκαταρκτική εξέταση μεταξύ των διαδίκων ή μεταξύ αυτών και του εισαγγελέα, καθώς ως πολυπρόσωπο δικαιοδοτικό όργανο παρέχει περισσότερα εχέγγυα ευθυκρισίας επί των κατά κανόνα αναφουομένων στην προανάκριση (και δη αυτή της παραγράφου 2 του άρθρου 245 ΚΠΔ και την εν γένει προδικασία δυσχερών ζητημάτων, τυχόν δε αποδοχή της άποψης περί μη αρμοδιότητας του, θα είχε ως αποτέλεσμα οι διάδικοι και κυρίως ο κατηγορούμενος να μην έχουν δικαίωμα προστασίας έναντι των σχετικών παραγγελιών του αρμοδίου για τη

διεύθυνση και εποπτεία της προανάκρισης εισαγγελία (άρθρο 31 §1 ΚΠΔ - ΣυμβΠλημΘεσ 707/2022 ΤΝΠ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ) και έναντι της απόρριψης των προβαλλόμενων από μέρους του αιτημάτων.

Στην προκειμένη περίπτωση, με την υπό κρίση δικογραφία διερευνώνται τα αδικήματα της παράβασης καθήκοντος (259ΠΚ) και ψευδούς βεβαίωσης (242 ΠΚ), εκ μέρους των ιατροδικαστών οι οποίοι ήταν επιφορτισμένοι με την εξέταση και ακολούθως τη σύνταξη ιατροδικαστικών εκθέσεων επί των σορών θυμάτων του σιδηροδρομικού δυστυχήματος της 28-2-2023 στην περιοχή Ευαγγελισμού Τεμπών Λάρισας, πλην άλλων και των θυγατέρων των προσφευγόντων, Μαρία-Θωμάη Ψαροπούλου και Φραντζέσκα Μπέζα, κατόπιν ανάσυρσης από το αρχείο της με ΑΒΜ: Ε2024/153 ποινικής δικογραφίας, η οποία είχε σχηματιστεί από την Εισαγγελία Εφετών Λάρισας σε βάρος αυτών (ιατροδικαστών) και επί της οποίας είχε εκδοθεί αρχικά η με αριθμό 134/2024 πράξη αρχειοθέτησης του Εισαγγελέα Εφετών Λάρισας, και στη συνέχεια ανεσύρθη εκ νέου δυνάμει της υπ' αριθμό. 1133/2025/06-10-2025 έγγραφης παραγγελίας του ως άνω Εισαγγελέα. Στα πλαίσια αυτής της δικογραφίας, οι προσφεύγοντες γονείς των θανόντων και παριστάμενοι προς υποστήριξη της κατηγορίας στην ως άνω δικογραφία, υπέβαλαν αίτημα επίλυσης διαφωνίας κατ' άρθρο 244 παρ.5 ΚΠΔ με τον Εισαγγελέα Πρωτοδικών Λάρισας σε σχέση με την από 16-02-2026 παραγγελία του τελευταίου, και συγκεκριμένα ζητούν να προβεί το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών στην συμπλήρωση της άνω παραγγελίας του Εισαγγελέα, με όλες τις εξετάσεις που οι ίδιοι πρότειναν στα από 13, 14/11/2025 υπομνήματα τους, να διενεργηθούν οι εν λόγω εξετάσεις στην αλλοδαπή, και σε εργαστήρια προτεινόμενα από τους ίδιους ή έτερα, με δυνατότητα λήψης αντιδείγματος από τους τεχνικούς συμβούλους τους για διενέργεια επαληθευτικών εξετάσεων, κατ' εφαρμογή του άρθρου 458 ΚΠΔ. Κατά συνέπεια η κρινόμενη προσφυγή, η οποία κατατέθηκε δυνάμει ειδικής εξουσιοδότησης των αιτούντων-προσφευγόντων προς το δικηγόρο Γ. Γκόβαρη Δ.Σ Λάρισας κατά το στάδιο της διενεργούμενης, κατά τα ανωτέρω αναφερόμενα, προκαταρκτικής εξέτασης, εισάγεται παραδεκτά ενώπιον του Συμβουλίου Σας, ενόψει της ανακύψασας διαφωνίας μεταξύ αυτών (αιτούντων), οι οποίοι έχουν δηλώσει παράσταση προς υποστήριξη της κατηγορίας και του Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Λάρισας, είναι δε και νόμιμη στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 244§5 και 307 περ. γ' Κ.Π.Δ. και πρέπει να διερευνηθεί περαιτέρω στην ουσία της.

Πρωτίστως, οφείλει να αποσαφηνιστεί το αυστηρό νομικό πλαίσιο εντός του οποίου κινείται η παρούσα έρευνα. Η υπό κρίση δικογραφία (Α.Β.Μ. Ε2024/153) δεν συνιστά την κύρια ανάκριση για τα αίτια του σιδηροδρομικού δυστυχήματος των Τεμπών (η οποία φέρει Α.Β.Μ. Φ2023/49, έχει ήδη περατωθεί και εκκρεμεί προς εκδίκαση ενώπιον του Τριμελούς Εφετείου

Κακουργημάτων Λάρισας κατά τη δικάσιμο της 23-03-2026), σημειώνεται δε ότι κατά το στάδιο της κύριας ανάκρισης παρόμοια αιτήματα προς αναζήτηση αιτιών θανάτου και εκταφής σωρού είχαν υποβληθεί και από έτερο συγγενή θύματος και είχαν απορριφθεί τόσο με ανακριτικές διατάξεις, όσο και στη συνέχεια με βουλεύματα του Συμβουλίου Εφετών Λάρισας. Αντίθετα η παρούσα έχει σχηματιστεί στοχευμένα, με αποκλειστικό σκοπό τη διερεύνηση τυχόν τέλεσης των αδικημάτων της ψευδούς βεβαίωσης (άρθρο 242 ΠΚ) και της παράβασης καθήκοντος (άρθρο 259 ΠΚ) εκ μέρους των ιατροδικαστών που επιλήφθηκαν του περιστατικού.

Επί δε της ουσίας της προσφυγής, λεκτέα τα ακόλουθα: Η βασική νομική παρανόηση της κρινόμενης προσφυγής συνίσταται στην πλήρη σύγχυση του αντικειμένου της παρούσας προκαταρκτικής εξέτασης με αυτό της κύριας ανάκρισης του σιδηροδρομικού δυστυχήματος. Αντικείμενο της παρούσας δικογραφίας ως προελέχθη δεν είναι η αναζήτηση των αιτιών της πυρκαγιάς/έκρηξης ούτε η διαπίστωση της ύπαρξης εύφλεκτου υλικού στην αμαξοστοιχία. Το ερευνώμενο εν προκειμένω αντικείμενο περιορίζεται αυστηρά στον έλεγχο της υπηρεσιακής και επιστημονικής συμπεριφοράς των αρχικών ιατροδικαστών, ήτοι στο εάν οι συνταχθείσες από αυτούς ιατροδικαστικές εκθέσεις αποτυπώνουν ψευδώς την πραγματικότητα (242 ΠΚ) ή εάν παρέλειψαν οφειλόμενες ενέργειες (259 ΠΚ). Συνεπώς, η απαίτηση των προσφευγόντων για διενέργεια αναλύσεων περί εκρηκτικών υλών (αναζήτηση υδρογονανθράκων κ.λπ.) συνιστά ανεπίτρεπτη υπέρβαση των ορίων του ερευνώμενου αντικειμένου. Οι προσφεύγοντες εγκαλούν τον Εισαγγελέα Πρωτοδικών ότι, καίτοι κλήθηκαν και κατέθεσαν τα από 13.11.2025 και 14.11.2025 υπομνήματά τους αναφέροντας τις εξετάσεις που επιθυμούν, η προσβαλλόμενη παραγγελία αγνόησε τα αιτήματά τους. Η αιτίαση αυτή παρίσταται νομικά αβάσιμη και προσκρούει στις θεμελιώδεις αρχές της ποινικής δικονομίας. Είναι αληθές ότι, στο πλαίσιο της ενδελεχούς διερεύνησης της υπόθεσης και παρά τα στενά όρια αυτής (δικογραφίας), ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών Λάρισας κάλεσε τους συγγενείς σε ένορκη κατάθεση προκειμένου να εισφέρει στη δικογραφία τις θέσεις τους. Σκοπός της εν λόγω παραγγελίας ήταν η εξάντληση κάθε ανακριτικού μέσου που άπτεται του αντικειμένου της παρούσας δικογραφίας, συνεκτιμώντας τα αιτήματά τους, στον βαθμό που αυτά ήταν νομικά και επιστημονικά εφικτά. Το γεγονός ότι ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών έθεσε στη συνέχεια ως αντικειμενικό όριο την πραγματοποίηση όσων εξετάσεων μπορούν να λάβουν χώρα σε ημεδαπά εργαστήρια, δεν συνιστά "προσχηματικό" περιορισμό, αλλά επιβεβλημένη εφαρμογή της νομιμότητας, δεδομένου ότι η αναζήτηση αιτιών της έκρηξης κατά τη σύγκρουση των αμαξοστοιχιών εκφεύγει της παρούσας έρευνας κατά των ιατροδικαστών. Σημειώνεται ότι σε κάθε περίπτωση η παροχή του ανωτέρω δικαιώματος ακρόασης ουδόλως δεσμεύει το

ανακριτικό όργανο να κάνει δεκτά αιτήματα τα οποία —όπως προεκτέθηκε— εκφεύγουν πλήρως του υλικού αντικειμένου της παρούσας δικογραφίας. Ο Εισαγγελέας, ως κυρίαρχος της προκαταρκτικής εξέτασης (άρθρο 244 επ. ΚΠΔ), οφείλει να αξιολογεί τα υποβαλλόμενα αιτήματα και να διατάσσει μόνο εκείνες τις ανακριτικές πράξεις που είναι δικονομικά πρόσφορες και αναγκαίες για τη διερεύνηση του συγκεκριμένου ερευνώμενου εγκλήματος (εν προκειμένω, της υπηρεσιακής συμπεριφοράς των ιατροδικαστών, άρθρα 242, 259 ΠΚ). Συνεπώς, η απόρριψη των αιτημάτων τους για αναζήτηση εκρηκτικών υλών και πτητικών ουσιών δεν συνιστά "αυθαιρεσία" ή "άρνηση έρευνας", αλλά επιβεβλημένη δικονομική ενέργεια, προκειμένου η παρούσα προκαταρκτική εξέταση να μην εκτραπεί σε ανεπίτρεπτη εκ νέου έρευνα της κύριας δικογραφίας του δυστυχήματος. Περαιτέρω και αναφορικά με τον ισχυρισμό ότι το Εργαστήριο Ιατροδικαστικής και Τοξικολογίας του ΑΠΘ έχει δηλώσει "αδυναμία" να διενεργήσει τις αναγκαίες εξετάσεις είναι απολύτως ανακριβής. Όπως προκύπτει ευθέως από το υπ' αριθμ. πρωτ. 157/17-2-2026 έγγραφο του εν λόγω εργαστηρίου προς το Α.Τ. Πανοράματος, το ΑΠΘ δήλωσε αδυναμία αποκλειστικά και μόνο ως προς τις εξειδικευμένες χημικές αναλύσεις (υδρογονάνθρακες, υπολείμματα καύσης κ.λπ.), οι οποίες —όπως προαναφέρθηκε— εκφεύγουν του πλαισίου της παρούσας δικογραφίας. Αντιθέτως, στο ίδιο έγγραφο το ΑΠΘ βεβαιώνει ρητά ότι δύναται να παράσχει άμεσα όλες τις κρίσιμες και αναγκαίες για την παρούσα έρευνα υπηρεσίες, ήτοι: (α) Επίβλεψη της εκταφής, βιντεοσκόπηση και φωτογράφιση, (β) Ιατροδικαστική εκτίμηση με αξονική τομογραφία σε συνεργαζόμενο νοσηλευτικό ίδρυμα, και (γ) Ιατροδικαστική εξέταση (νεκροψία-νεκροτομή) και λήψη ιστολογικών δειγμάτων/DNA. Τα μέσα αυτά είναι απολύτως επαρκή, πρόσφορα και επιστημονικά άρτια για να διακριβωθεί εάν υπήρξε ιατροδικαστική πλημμέλεια κατά την αρχική εξέταση των σορών. Ελλείψει συνεπώς αντικειμενικής αδυναμίας των ημεδαπών εργαστηρίων για τις συγκεκριμένες απαιτούμενες πράξεις, ουδείς νόμιμος λόγος συντρέχει για τον προσδιορισμό αλλοδαπών πραγματογνωμόνων. Περαιτέρω οι αιτιάσεις των προσφευγόντων περί διενέργειας "fast-track" διαδικασίας που δήθεν αποσκοπεί στη "συγκάλυψη" και θα οδηγήσει σε επιμόλυνση ή καταστροφή κρίσιμων δειγμάτων, στερούνται νομικού ερείσματος και διαψεύδονται από τα ίδια τα έγγραφα της δικογραφίας. Ειδικότερα οι προσφεύγοντες προβάλλουν την αιτίαση ότι η διενέργεια της εκταφής χωρίς την ταυτόχρονη εξασφάλιση εργαστηρίου για τις εξειδικευμένες χημικές αναλύσεις, θα οδηγήσει σε επιμόλυνση των δειγμάτων και σε "μη αναστρέψιμη αποδεικτική ανεπάρκεια". Ο ισχυρισμός αυτός τυγχάνει απολύτως αβάσιμος και αναιρείται από τα ίδια τα έγγραφα της δικογραφίας. Όπως ρητώς και μετ' επιτάσεως διευκρινίζεται στο υπ' αριθμ. 157/17-2-2026 έγγραφο του Εργαστηρίου του ΑΠΘ, οι ενεργούντες την πραγματογνωμοσύνη, λειτουργώντας με απόλυτη επιστημονική υπευθυνότητα, δήλωσαν

ότι: «Κατά την εκταφή δεν θα ληφθούν δείγματα χύματος και υπερκείμενου αέρα από τον νεκρόσακο... επειδή δεν έχουν βρεθεί τα εργαστήρια που θα διενεργήσουν τις αιτούμενες αναλύσεις, ώστε η δειγματοληψία, αποθήκευση, συντήρηση... να γίνουν σύμφωνα με τις δικές τους απαιτήσεις/προδιαγραφές». Προκύπτει επομένως αβίαστα ότι η παραγγελθείσα ανακριτική πράξη της εκταφής διενεργείται με τον μέγιστο επιστημονικό σεβασμό, χωρίς να καταστρέφεται ή να επιμολύνεται κανένα πειστήριο χρήσιμο για οποιαδήποτε έτερη έρευνα. Επιπλέον οι προσφεύγοντες επικαλούνται τις διατάξεις περί πραγματογνωμοσύνης, διατεινόμενοι ότι ο Εισαγγελέας υποχρεούται να διορίσει εξειδικευμένα εργαστήρια της αλλοδαπής προς ανίχνευση πτητικών ουσιών και προϊόντων καύσης. Η επιχειρηματολογία αυτή ερείδεται επί εσφαλμένης ερμηνείας του νόμου. Κατά το άρθρο 183 ΚΠΔ, πραγματογνωμοσύνη διατάσσεται όταν απαιτούνται ειδικές γνώσεις για να γίνει ακριβής διάγνωση και κρίση κάποιου γεγονότος. Το "γεγονός" που ερευνάται στην προκειμένη προκαταρκτική εξέταση είναι αποκλειστικά η τυχόν διάπραξη των αδικημάτων των άρθρων 242 και 259 ΠΚ από τους αρχικούς ιατροδικαστές. Για τη διάγνωση του γεγονότος αυτού (δηλαδή για να διαπιστωθεί αν η αρχική ιατροδικαστική έκθεση ήταν ελλιπής ή ψευδής), οι απαιτούμενες ειδικές γνώσεις καλύπτονται πλήρως και απολύτως επαρκώς από τους ημεδαπούς καθηγητές ιατροδικαστικής και τοξικολογίας του ΑΠΘ, μέσω της μακροσκοπικής παρατήρησης, της αξονικής τομογραφίας και της νεκροτομής που ήδη διατάχθηκαν. Η αναζήτηση εκρηκτικών υλών αφορά έτερο γεγονός (τα αίτια της συντριβής), το οποίο δεν αποτελεί αντικείμενο της παρούσας δικογραφίας. Ως εκ τούτου, δεν υφίσταται καμία δικονομική υποχρέωση (κατ' άρθρο 186 ΚΠΔ) προς προσφυγή σε αλλοδαπά εργαστήρια στο πλαίσιο αυτής της στοχευμένης έρευνας.

Όσον αφορά δε τις αιτιάσεις περί στέρησης του δικαιώματος στη δίκαιη δίκη και περί παραβίασης της αρχής της ισότητας των όπλων, λόγω της μη ικανοποίησης των αποδεικτικών τους αιτημάτων, αυτές προβάλλονται αλυσιτελώς. Το δικαίωμα απόδειξης δεν είναι απεριορίστο, αλλά τελεί υπό την αυτονόητη προϋπόθεση ότι τα προτεινόμενα αποδεικτικά μέσα είναι σχετικά με το αντικείμενο της δίκης ή της έρευνας. Η απόρριψη αιτημάτων για διενέργεια χημικών αναλύσεων που ουδεμία έννομη επιρροή ασκούν στη στοιχειοθέτηση της ερευνώμενης παράβασης καθήκοντος των ιατροδικαστών, δεν συνιστά αποστέρηση κρίσιμων εξετάσεων, αλλά ορθή οριοθέτηση της ποινικής διαδικασίας. Η προκαταρκτική εξέταση δεν δύναται να λειτουργήσει προσχηματικά ως μέσο για τη συλλογή αποδεικτικού υλικού που αφορά άλλη, υπόθεση. Σημειώνεται δε ότι οι προσφεύγοντες, σε μια προσπάθεια να τεκμηριώσουν την αναγκαιότητα προσφυγής σε εργαστήρια της αλλοδαπής, επικαλούνται τον χειρισμό ετέρων γνωστών ποινικών υποθέσεων (υπόθεση καταγγελλόμενου βιασμού, υπόθεση δηλητηρίασης από λέκτορα, καθώς και την αποστολή

σκληρών δίσκων στο εξωτερικό από τον Εφέτη Ανακριτή στην κύρια δικογραφία του δυστυχήματος). Περαιτέρω, προβάλλουν το αίτημα καθορισμού διαδικασίας λήψης και μεταφοράς δειγμάτων προς την αλλοδαπή κατ' επίκληση του άρθρου 458 ΚΠΔ. Η επιχειρηματολογία αυτή ερείδεται επί προφανούς δικονομικού άλματος και παραγνωρίζει θεμελιώδεις αρχές της ποινικής διαδικασίας. Ειδικότερα: Η ανακριτική πρακτική του διορισμού πραγματογνωμόνων εξωτερικού στις υποθέσεις που επικαλούνται οι προσφεύγοντες, υπαγορεύτηκε από το γεγονός ότι στις δικογραφίες εκείνες η ανίχνευση της εξειδικευμένης ουσίας (π.χ. τοξικολογικά ευρήματα, αρσενικό) ή η ανάκτηση των ηλεκτρονικών δεδομένων, αποτέλεσε το κύριο και αποκλειστικό αντικείμενο απόδειξης του ερευνώμενου εγκλήματος (του βιασμού, της ανθρωποκτονίας κ.λπ.). Αντιθέτως, όπως έχει ήδη τονιστεί emphaticά, αντικείμενο της παρούσας δικογραφίας δεν είναι η εξιχνίαση των αιτιών της έκρηξης, αλλά ο έλεγχος ενδεχόμενης τέλεσης των αδικημάτων των άρθρων 242 και 259 ΠΚ από τους αρχικά επιληφθέντες ιατροδικαστές. Για τη διάγνωση των πλημμελειών αυτών, τα ημεδαπά μέσα (απεικονιστικές μέθοδοι, νεκροτομή από το ΑΠΘ) είναι πλήρως επαρκή. Κατά συνέπεια, η αρχή της αναλογικότητας και της αναγκαιότητας της αποδείξεως δεν επιτρέπει, και πάντως δεν επιβάλλει, την προσφυγή σε δαπανηρές και χρονοβόρες διαδικασίες αποστολής δειγμάτων στην αλλοδαπή για αναλύσεις που είναι αλυσιτελείς και νομικά αδιάφορες για το στενό πλαίσιο της παρούσας (και μόνο) κατηγορίας. Περαιτέρω η επίκληση του άρθρου 458 ΚΠΔ από τους προσφεύγοντες ως μέσο πίεσης για την αποστολή των δειγμάτων στο εξωτερικό είναι εσφαλμένη. Η δικαστική συνδρομή (458ΚΠΔ) αποτελεί θεσμικό εργαλείο διακρατικής συνεργασίας το οποίο ενεργοποιείται αποκλειστικά από τις ημεδαπές Δικαστικές και Εισαγγελικές Αρχές, στο πλαίσιο της κυριαρχικής τους κρίσης, και μόνον εφόσον συντρέχει αντικειμενική αναγκαιότητα για τη διερεύνηση του εκάστοτε συγκεκριμένου ελεγχόμενου εγκλήματος. Σε καμία περίπτωση δεν συνιστά ατομικό δικονομικό δικαίωμα ή "δικαίωμα επιλογής" του διαδίκου, προκειμένου να παρακάμψει την εγχώρια έννομη τάξη. Στην προκειμένη δε περίπτωση, η προϋπόθεση της αντικειμενικής αναγκαιότητας ελλείπει παντελώς. Και τούτο όχι διότι τα ημεδαπά εργαστήρια υποκαθιστούν τα αλλοδαπά, αλλά πρωτίστως διότι –όπως ήδη αναπτύχθηκε– οι αιτούμενες εξειδικευμένες εξετάσεις στο εξωτερικό εκφεύγουν πλήρως του αντικειμένου της παρούσας δικογραφίας. Το άρθρο 458 ΚΠΔ δεν δύναται να βρει πεδίο εφαρμογής για την αναζήτηση αποδεικτικών στοιχείων (αιτίες σύγκρουσης) που είναι εντελώς ξένα προς τον πυρήνα της υπό κρίση έρευνας (έλεγχος ιατροδικαστικών εκθέσεων).

Πέραν των ανωτέρω, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι ο προσδιορισμός της ανακριτικής πράξης της εκταφής σε σύντομο χρόνο (εντός μίας εργάσιμης ημέρας) τους αποστερεί το δικαίωμα παρουσίας της αλλοδαπής τεχνικής τους συμβούλου (ειδικής ανθρωπολόγου),

σωρεύοντας παράλληλα το αίτημα να παρασχεθεί σε αυτήν «αντιδείγμα» για τη διενέργεια επαληθευτικών εξετάσεων. Και οι δύο αυτοί ισχυρισμοί καταρρίπτονται από τα ίδια τα στοιχεία που προσκομίζουν, καθώς η αιτίαση ότι ο Εισαγγελέας παρεμποδίζει την παρουσία της τεχνικής συμβούλου αντικρούεται από τα ίδια τα προσκομισθέντα στοιχεία και διαψεύδεται ευθέως από το από 19.02.2026 μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της ίδιας της προτεινόμενης ειδικού, Prof. Lucina Hackman. Στο εν λόγω μήνυμα, η ειδικός δηλώνει ρητά προς τις αρμόδιες αρχές ότι η μη παράσταση της Τεχνικής Συμβούλου δεν οφείλεται στον χρόνο της εισαγγελικής παραγγελίας, αλλά αποκλειστικά σε εσφαλμένη πληροφόρηση που έλαβε (προφανώς από τους ίδιους τους προσφεύγοντες ή τον νομικό τους παραστάτη) ότι η διαδικασία δεν θα προχωρήσει, με αποτέλεσμα να μην υπογράψει σύμβαση και να μην δεσμεύσει προσωπικό. Η αδράνεια ή η εσφαλμένη διαχείριση εκ μέρους των ιδίων των διαδίκων δεν δύναται σε καμία περίπτωση να προσάπτεται ως παράπτωμα ή "δόλος" των δικαστικών αρχών, ούτε να αποτελεί λόγο ακύρωσης/αναβολής μιας επείγουσας ανακριτικής πράξης. Ο κυρίαρχος ρόλος της ανάκρισης δεν παραλύει λόγω της έλλειψης "ενεργού συμβολαίου" (contract in place) μιας αλλοδαπής τεχνικής συμβούλου. Άλλωστε, ως προελέχθη, άπαντα τα ευρήματα (CT scans, βιντεοσκόπηση) θα τεθούν στη διάθεση οποιουδήποτε τεχνικού συμβούλου της επιλογής τους για τον κατά νόμο (άρθρο 208 ΚΠΔ) έλεγχο. Αναφορικά δε με την αξίωση των προσφευγόντων για λήψη "αντιδείγματος" προκειμένου να διενεργήσουν επαληθευτικές εξετάσεις, όπως ρητά ορίζει το άρθρο 208 ΚΠΔ και παγίως νομολογείται (όπως αναλύεται διεξοδικά και στην υπ' αριθμ. 7/2008 Γνωμοδότηση του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου), ο ρόλος των τεχνικών συμβούλων είναι αυστηρά παρακολουθητικός και ελεγκτικός. Δικαιούνται να παρίστανται, να λαμβάνουν γνώση, να υποβάλλουν ερωτήσεις και έγγραφες παρατηρήσεις, ουδέποτε όμως να υποκαθιστούν τους διορισθέντες κρατικούς πραγματογνώμονες διενεργώντας αυτόνομες ιατροδικαστικές ή τοξικολογικές επεμβάσεις επί των πειστηρίων. Άλλωστε, εφόσον (όπως διευκρίνισε το ΑΠΘ) ουδέν δείγμα χύματος θα αναλυθεί επί του παρόντος, και όσα ιστολογικά/DNA δείγματα ληφθούν θα παραδοθούν ατόφια στην προανακριτική αρχή χωρίς να υποστούν καταστρεπτική ανάλυση, δεν υφίσταται καν πεδίο χορήγησης αντιδείγματος στο παρόν δικονομικό στάδιο. Τέλος, καθόσον αφορά τις λοιπές αιτιάσεις που σωρεύονται στο δικόγραφο (περί των χρονικών προθεσμιών των 2 ημερών, του τρόπου προγραμματισμού των διαδικασιών κ.λπ.), αυτές συνιστούν αμιγώς διοικητικής φύσεως παράπονα. Ως εκ τούτου, δεν ιδρύουν οποιαδήποτε δικονομική ακυρότητα της διαδικασίας, καθώς ο ρυθμός περάτωσης της προκαταρκτικής εξέτασης και η διεύθυνση αυτής υπαγορεύονται αποκλειστικά από τις υπηρεσιακές ανάγκες και την κυριαρχική κρίση του διευθύνοντος την έρευνα Εισαγγελέα. Τα παράπονα αυτά εκφεύγουν πλήρως της υλικής

αρμοδιότητας και του δικονομικού ελέγχου του Συμβουλίου Σας. Επί δε της ρητής δήλωσης των προσφευγόντων ότι δεν επιθυμούν τη διενέργεια της εκταφής εάν δεν γίνουν εκ των προτέρων δεκτοί οι δικοί τους όροι (διορισμός αλλοδαπών εργαστηρίων κ.λπ.), επισημαίνεται ότι στην ποινική διαδικασία, και δη στη διερεύνηση αυτεπαγγέλτως διωκόμενων αδικημάτων, η ανακριτική έρευνα δεν αποτελεί αντικείμενο συναλλαγής, διαπραγμάτευσης ή "ιδιωτικής συμφωνίας". Η πρακτική της παροχής «συναίνεσης υπό όρους» ή της προβολής οιωνδήποτε τελεσιγράφων προς τη Δικαιοσύνη (υπό την έννοια του "αρνούμαι την εκταφή αν δεν ικανοποιηθούν οι όροι του υπομνήματός μου") είναι δικονομικά ανεπίτρεπτη. Η Εισαγγελική Αρχή δεσμεύεται αποκλειστικά από την αρχή της νομιμότητας και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, και ουχί υπό την αίρεση ικανοποίησης των υποκειμενικών αξιώσεων των διαδίκων. Εντούτοις, ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών προκειμένου να μην επιβάλει αναγκαστικά μια τόσο ευαίσθητη διαδικασία επί των σορών των τέκνων τους παρά τη σφοδρή και δηλωθείσα άρνησή τους, πράξεκρινε την ανάκληση της παραγγελίας προς εκταφή. Αποδέχθηκε, δηλαδή, το αποτέλεσμα της άρνησής τους, χωρίς ωστόσο αυτό να νομιμοποιεί δικονομικά το σκεπτικό και τις παράτυπες προϋποθέσεις που επιχείρησαν να θέσουν. Κατόπιν των ανωτέρω η υπό κρίση από 20-02-2026 προσφυγή των α) Αντώνιου Ψαροπούλου του Ανέστη, β) Μαρίας Καρυστιανού του Παναγιώτη, γ) Φωτεινής Κοκάλα του Νικολάου και δ) Δημητρίου Μπέζα του Ιωάννη, κατοίκων Θεσσαλονίκης, είναι νομικά και ουσιαστικά αβάσιμη και πρέπει να απορριφθεί στο σύνολο της.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ -ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΜΕ

A) Να αρθεί η ανακύψασα διαφωνία μεταξύ των αιτούντων-και παριστάμενων προς υποστήριξη της κατηγορίας, α) Αντώνιου Ψαροπούλου του Ανέστη, β) Μαρίας Καρυστιανού του Παναγιώτη, γ) Φωτεινής Κοκάλα του Νικολάου και δ) Δημητρίου Μπέζα του Ιωάννη, κατοίκων Θεσσαλονίκης, και του Εισαγγελέα Πρωτοδικών Λάρισας, υπέρ του τελευταίου,

B) Να απορριφθεί, ως αλυσιτελής και στερούμενη οιουδήποτε πραγματικού αντικειμένου, δεδομένου του από 20-02-2-26 εξώδικης δήλωσης και των από 19-02-2026 ένορκων καταθέσεων των Φωτεινής Κοκάλα και Δημητρίου Μπέζα ότι ανακαλούν την συναίνεση τους προς εκταφή, άλλως ως απολύτως αβάσιμη νομικά και ουσιαστικά, η κατατεθείσα την 20-02-2026 Προσφυγή - Αίτηση των α) Αντώνιου Ψαροπούλου του Ανέστη, β) Μαρίας Καρυστιανού του Παναγιώτη, γ) Φωτεινής Κοκάλα του Νικολάου και δ) Δημητρίου Μπέζα του Ιωάννη, κατοίκων Θεσσαλονίκης.

Λάρισα 02-03-2026

Η Εισαγγελέας

Αικατερίνη Αρ. Παπαϊωάννου

Εισαγγελέας Πρωτοδικών